

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ביצה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בענין
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

ר"ג - מוגמר כלים אסור ; להריח מותר [רש"י - הנאת הגוף כאוכל נפש]
לרבנן אסור [אינו שוה לכל נפש] אבל לעשן פירות לשמואל ורבא מותר אף ע"ג גחלת [אוכל נפש],
לרב ורב הונא אסור וע"ג חרס מח' [כיבוי, הבערה, מוליד ריח]

מוליד ריח אסור [רש"י - קרוב לעושה מלאכה חדשה] חוץ : ממוסיף ריח, לצורך אוכל נפש

ר"י - קירוד בהמה אסור [דבר שאינו מתכוין], קרצוף (עץ ששיניה גסות) מותר

רבנן - קרצוף אסור [אטו קירוד]

ראב"ע, להל' - אף קירוד מותר [כר"ש דשא"מ מותר]

ריחים כג' כלים (רש"י - נ"מ כשאזל חד שם טמאה משום אידך)

גרירת עגלה אקרקע לר"ש מותר [א"מ], ב' תנאי בר"י אם מותר [כובשת]

רש"י כג. - כג:

לרב יהודה מבעיר ע"ג חרס שהסיקו מותר - לרש"י - הבערה ע"י שינוי - כלאחר יד

טומאת כברה עץ - לרש"י - משום ארוג

מדרש לעגלה - לרש"י - מיוחדת לישיבה

טבילת אדם בשבת ויו"ט - לב"ש אסור, לב"ה מותר [נראה כמיקר, והואיל ומותר בשבת מותר ביו"כ, אין גזרה שיששה...]

מח' ת"ק ור"ש שזורי בטבילת כלים ביה"ש [מח' ברהיט אי מחשבתו שהוא יודע נכרת מתוך מעשיו, אי לא גמיר בהל' של פחות מכעדשה - הערב שמש נמי לא גמיר]

גמ' יט. - כב:

ב"ש - לא מביאין עולת יחיד [לכם ולא לגבוה, וחגותם ולא עולת ראייה]
לא סומכין אשלמים [רש"י - משתמש בבע"ח, לא גמרינן סמיכה בחובה מנדבה, לר' יוסי - אפשר מעיו"ט]

ב"ה - מביאין עולות ראייה [רש"י - ולא יראו פני ריקן, שמא יעבר הרגל ויאנס, לה' - כל דלה', מתוך, ק"ו משבת, שלחן רבך ריקן]
סומכין אשלמים [גמרינן סמיכה בחובה מנדבה ומעולת חובה (בנין אב), לר' יוסי - תיכף לסמיכה שחיטה [וסמך ושחט]]

עולא - לכו"ע ביו"ט אין קריבין נדבות [אפשר לאחר זמן, רש"י - לה' דומיא לחגיגה זמן קבוע ברגל, אפי' חלק בעלים משלחן גבוה]

עבר ושחט - רבא - זורק רק לאכילת בשר [שבות]
רבה ב"ר הונא - זורק לאימורין לערב חוץ משבת

ר"א בר"ש, לרב יוסף ב"ה אליבא דרשב"א, לרש"י אבא שאול - מקריבין נדבות ביו"ט

בל תאחר - ת"ק - אפי' שלא כסדרן, ר"ש - כסדרן, ר"א בר"ש - חג הסוכות גורם

הרי עלי תודה ואצא חגיגה, נזיר ואגלח ממע"ש - תנאו בטל [רש"י - כבר אמירתו לגבוה]

עולת חובה טעונה סמיכה [כמשפט - כעולת נדבה]

בהמה חציה של נכרי ישחוט [א"א לכזית בלי שחיטה],

רב חסדא - עיסה חציה של נכרי אסור לאפות [אפשר למפלגה]

חוץ: מ עיסת כלבים [אפשר לפייסן בנבילה], לרב הונא בבני חילא דיהבי לינוקא [כל חדא חזי לינוקא] (לרש"י רב הונא חולק ארב חסדא) - לריב"ל אפ"ה אסור.

ריה"ג - לכם ולא לכלבים; ר"ע - לכל נפש אפי' בהמה (רש"י - כשמזונותן עליך), לכם ולא לעכו"ם

ריב"ל, רבא - מזמנין גוי לשבת ולא ליו"ט [שמא ירבה בשבילן] לרש"י לרב הונא מותר להרבות

רב אחא ב"י - אין מזמנין בשבת [שיורי כוסות (נסך) ואסור בטלטול אפי' אגב דבר היתר (רש"י - איסה"נ מוקצי טפי)]

לב"ש אין מתוך אפי' להנאת כל הגוף

אי לא הניח עירוב - כדי חייו מותר (א' מכל)

רבא - לב"ש אפי' הניח עירוב אין טומנין [מוכח לשבת]

אביי - טומנין כשטמן עריו"ט לעירוב (כחנניה)

לב"ש אין זוקפין חוליות מנורה, לב"ה מותר [מח' אי בנין וסתירה בכלים]

מותר לחתוך ראש הפתילה (דולק, שכבה)

לר"י - כיבוי נר לחוס אסור [רש"י - שלא לצורך, סותר ע"מ לבנות] לצורך מותר

לרבנן - אפי' לצורך אסור אפי' במקום הפסד

אמימר - מותר למכחל העין ע"י גוי בשבת [מסייע אין בו ממש], ביו"ט שני דר"ה בעצמו, לר"י אף ביו"ט ראשון [לכל צרכיכם]

לאפות פת מרובה - לב"ש אסור [טרחא דלא צריך]

לב"ה מותר [רש"י - פת נאפה יפה]

גמ' כב: - כג:

ר"ג - מכבדין בין המטות, לחכמים אסור [אשווי גומות]

פ"ב יום טוב

גמ' טו: - יז:

הותר מיו"ט בלי הערמה יאכל בשבת
או יעשה ערוב תבשילין - כששייר ממנו כזית בשעה שהתחיל העיסה

ערוב תבשילין [זכור את יום השבת, אשר תאפו אפו - אופין על האפוי]
רבא - שיכרור מנה יפה לשבת - ולא ביו"ט שמא יפגע
רב אשי - אטו יו"ט לחול (רש"י - הוא רק כגומר)

לר"א - שמחת יו"ט רשות [או כולו לה' או כולו לכם]

{ לוו עלי ואני פורע, מזונותיו קצובים חוץ משבת ויו"ט ובניו לת"ת;
שמאי - כל ימיו לכבוד שבת, הלל - ברוך ה' יום יום;
צריך להודיע מתנה דלא עבדא לאגלויי: מתן שכר שבת \ נשמה יתירה {
מח' ב"ש וב"ה אי ב' תבשילין או א', לרשב"א לכו"ע ב' ומח' בביצה ע"ג דג,
לחנניה לב"ש פת לאפיה תבשיל לבישול וכו' }

צריך תבשיל [רש"י - היכר] ולא פת
וב' לשונות באביי אי אין מערבין בדייסא [בעי מידי דמלפת, דלא שכיח]

א"צ דעת מי שהניחו לו, אבל פושע וחורץ לתחום אינו יכול לסמוך
לרבי מערבין עירובי חצירות ביו"ט ערש"ק [טלטול מותר ביו"ט], לת"ק אסור [רש"י - נראה כמתקן]
שבת ויו"ט - ב"ש מתפלל ח' ברכות, ב"ה - ז' ומסיים מקדש השבת, לרב והזמנים
שבת ר"ח/חזה"מ - לר"א מעין המאורע בהודאה, במוסף קדושת היום באמצע ברכת שבת; רשב"ג
ור' ישמעאל בריב"ב - אף בערבית... קדושת היום באמצע

ביו"ט ראשון של גליות - עירוב תבשילין ומתנה [לנהרדעי אף בר"ה (ו.)], לרב אף תחומין
ורבא חולק [איסור קנין שביתה]

ממלא כל הקדרה בשר (רש"י - אפי' לחול), ממלא חבית מים [רש"י - חד טרחא]
לרשב"א, להל' - כל התנור פת [נאפת יפה]

לא הניח ערוב תבשילין - לרש"י קמחו נאסר ויקנה לאחרים
עבר ואפה - בעיא, אבל הערמה (רש"י - בב' קדרות) אסור [טפי ממזיד, כחנניה לב"ש] ואסור כשיש לו
אחרוני (וכן במעשר או הטביל במזיד)

רש"י טז.

דגים קטנים מלוחים אין בישול נכרי - דבנאכל חי אינו בישול דלא אהני

גמ' יז: - יט.

אסור להטביל כלים בשבת וביו"ט [רבה - שמא יעבירונו ד"א וגזרו בבור בחצרו וביו"ט; רב יוסף -
גזרה משום סחיטה וגזרו השאר; רב ביבי - שמא ישהה (תקלה); רבא - נראה כמתקן כלי]

רבי - טבילת כלי אגב מימיו אסור, השקה בכלי אבן ביו"ט ולא בשבת
רבנן - אגב מימיו ביו"ט ולא בשבת, השקה אף בשבת

משיקין מים בכלי אבן [כיון דאין לו מים זהיר],
מדלין בכלי טמא [ע"י דליו זכור, לא נראה כמתקן],
נטמא ביו"ט מטבילין [טומאה דלא שכיח] (מח' ברש"י באב הטומאה),
בולד הטומאה מטבילין [כהנים זריזים, אין תיקון דאורייתא],
נדה מערמת וטובלת בבגדיה [זכורה], מטבילין פעם ב' לדעת דבר שני